

עמ"ת 19868/01/17 - וואפה עיסאוי נגד מדינת ישראל

בית המשפט המחוזי מרכז-לוד

18 ינואר 2017

עמ"ת 17-01-19868 עיסאוי (עוצר) נ' מדינת ישראל
לפני כבוד השופט דינה מרשק מרום
העורר וואפה עיסאוי (עוצר)

נגד
מדינת ישראל
המשיבה

nocchim:

ב"כ העורר עו"ד עדל ביראת

ב"כ המשיבה עו"ד אלירן אשכנזי

העורר הובא

[פרוטוקול הושמטה]

החלטה

1. ערך על החלטת בימ"ש השלום בפתח תקווה (כב' השופט כרייף) בתיק מ"ת 16-34034-11-16 מיום 03/01/17 לפיה הורה על מעצרו של העורר עד לתום ההליכים המשפטיים כנגדו.

2. כנגד העורר הוגש כתוב אישום המיחס לו ביצוע עבירות של גנבה והחזקת נשק, כאשר חשוב להציג את עובדות האישומים. ביום 25/11/14 נגנב אקדח אשר הוחזק ברישו על ידי בעליו, מר מאיר מרדי, מתוך ארון במפעל, שם עבדו הבעלים של הנשך וכן העורר. עובר לתאריך 16/11/10 הטמי העורר את האקדח בתוך יחידת מיזוג במשאית - שוב במקום עבודתו - אך הפעם יחד עם שתי מחסניות אשר הובילו 20 כדורים מסוג 9 מ"מ התואמים לאקדח.

3. הסגור המלמד הסכים לקיום של ראיות לכוארה וUILIT מעצר ובימ"ש קמא הפנה את עניינו של העורר לקבלת תסקירות מעצר. יאמר כבר כי התסקירות הראשון לא כלל המלצה לשחרר את העורר. התסקירות השני, אשר לא כלל נתונים מפורטים, כלל המלצה למעצר בתנאי איזוק אלקטרוני. עוד יצוין כי

בימ"ש קמא מצא את המפקחים שהוציאו כמפתחים סמכותיים ונורמטיביים. קביעה זו של בימ"ש קמא התבבסה על התרשומות הבלתי אמצעית של בימ"ש עצמו וכן של שירות מבחן.

4. חרף האמור, בימ"ש קמא מצא לנכון, לאחר הליך ממושך ולאחר שלא נעלם מעינו כל פרט או נתון, להורות על מעצרו של העורר עד לתום ההליכים נגדו. הפנה הוא לפסיקת ביהם"ש העליון לפיה הכלל הוא כי דיןם של המעורבים בעבירות נשק הינו למעצץ מאחוריו סורג ובריח שכן עבירה זו מעידה על מסוכנות רבה ויש בה כדי לשמש לפעולות עבריניות או לפעולות טרור. בעניינו של העורר מצא בימ"ש קמא לישם כלל זה וליתן מעמד בכורה לאינטראס הציבורי, חרף העובדה שבדק במשנה זהירות חלופת מעוצר לרבות חלופת כליה, אך מצא כי רב הנסתור על הגלו依 בעניינו של העורר, לרבות אינדיקטיה לכואורית למעורבות ושימוש באותו נשק לאורך זמן. הבסיס לקביעה זו מצוי בהערכת שירות המבחן, המופיעה בתסaurus הראשון ולפיה קיימ פער ניכר בין האופן שבו העורר הציג את עצמו ואופן ניהול חיש לבין ההאשמות כלפיו - מצב שהקשה על העמכת התרשומות שירות המבחן באישיותו. כפועל וכך מצא השירות קיומו של סיכון בגין גבוה להישנות התנהגות פורצת גבולות בעתיד. בסופו של יומ קבע בימ"ש קמא כי גם אם התסaurus המשלים בא בהמלצה להעביר את העורר לחלופת כליה, הרי שאין בכך כדי להטוט את הcpf ולהוות "נימוקים מיוחדים" כדרישת סעיף 22 (ב) לחוק המעיצרים.

בסיוף החלטתו הפנה בימ"ש קמא לפסיקה רלוונטית וקבע כי כאשר נותרת תעלומה באשר לרקע ולמעשים, ברור בעיליל כי לא ניתן ליתן אמון בעורר - לא לחלופת מעוצר וגם לא לאיזוק אלקטרוני. על רקע האמור, כמו גם על רקע האמור בחומר דעת שהוגשה לעיינו של בימ"ש קמא, קבע הוא כי מדובר במסוכנות ברף גבוהה ועל כן הורה על מעוצר העורר מאחוריו סורג ובריח.

5. טוען הסגנור המלומד כי שגה בימ"ש קמא עת נטלה בהתרשומות קצינת המבחן בתסaurus הראשון בדבר הפעם הקיים בין אופן הצגת העורר לבין האשמות כלפיו. לטעמו של הסגנור, התייחסות זו נוגדת את ההלכה הפסוקה לפיה אין לזקוף לחובת העורר אי לكيחת אחראות בשלב זה. כמו כן התייחס הוא לפסיקה שהובאה על ידי בימ"ש קמא אשר נוגעת רובה ככללה לעבירות שעניין חמורות בהרבה ומעידות על מסוכנות מובהקת וחזר והזכיר שבעניינו, המדובר בהחזקת נשק כשבים"ש קמא קבע כי הוציאו מפקחים ראויים.

6. ב"כ המדינה חזר והדגיש את נסיבות ביצוע העבירות לרבות נסיבות הגניבה, שינוי הגרסאות של העורר, קיומה של אותה חווות דעת מומחה וסבירם כי לא התקיימו אוטם טעמים מיוחדים הנדרשים על פי חוק המאפשרים לסתות מהכלל המכחיב מעוצר עד לתום ההליכים של מי שמחזיק נשק בעניינו של העורר.

7. עיינתי בהחלטת בימ"ש קמא, בתסקרים שהוגשו לעיינו, בפסקה רלוונטית ומשמעותי בקשר רב את טיעוני ב"כ הצדדים. שוכנעתי כי לא נפלה כל שגגה בהחלטת בימ"ש קמא, וכי הוא בוחן את כל האופציות האפשריות בעניינו של העורר והגיע להחלטה מושכלת וענינית.

8. כפי שפירתי בתחילת ההחלטה, וכפי שפירט ביום"ש קמא, מדובר בגניבת והחזקת נשק באופן אשר ממחיש את מסוכנותו של העורר. הנשק נגנב ממקום העבודה אחד של העורר ונמצא לאחר פרק זמן במקום העבודה אחר של העורר - הפעם יחד עם תחמושת תואמת. סיטואציה ייחודית זו מחייבת הסבר, ולא במידור של נטיית אחראיות. אלא, שגרסאותו של העורר במהלך חקירתו לצד האמירות לפני שירות המבחן מעלה כי עד היום רב הנסתור על הגלו.
9. די במצב דברים זה כדי להצדיק את החלטת ביום"ש קמא כי אין נסיבות מיוחדות או טעמים מיוחדים לסתות מהכלל המחייב מעוצר מאחריו סורג ובריח של מי שמחזיק נשק בעבירות אלו, שכן על פניו ברור שלא ניתן לתת אמון בעורר. בכך יש להוסיף כי מדובר בעורר בעל עבר פלילי, אם כי ביום"ש קמא לא יחש לנตอน זה, בצדק, משקל רב.
10. ביום"ש קמא התבפס על החלטתו של כב' השופט מזו בבש"פ 5399/16 **מדינת ישראל נ' יותם ג'רבי** [16/07/08]. צודק הסגנור כי מדובר בעבירות נשק בנסיבות שונות. עם זאת, גם בעניינו של אותו ג'רבי נזכרה סיטואציה לפיה "רב הנסתור על הגלו" שככ' השופט מזו מצא כי יש בכך כדי להגביר את הצורך בהגנה על הציבור. יצוין, כי אותו משב היה נעדר בעבר פלילי והעובדת שהרחקה למשעו נותר עולם היווה את הבסיס המרכזי להכרעת ביום"ש קמא לפיה אין מנוס אלא להורות על מעצרו עד לתום ההליכים נוכח מסוכנותו. עוד קבוע ביום"ש קמא כי המקירה הנדון אינו נמנה על המקרים החריים הצדיקים שחרור לחופפת מעוצר בעבירות נשק ואף לא קיימות נסיבות מיוחדות המצדיקות מעוצר בפסק אלקטרוני כאשר אלו מחייבים מתן אמון בסיסי בנאים (ראו סעיפים 13 עד 15 להחלטה שם).
11. לאור כל האמור לעיל, לא מצאת כי נפלה כל שגגה בהחלטת ביום"ש קמא ועל כן דין העrar להידחות. אוסיף, כפי שהוסיף כב' השופט מזו בעניינו של ג'רבי כי "**כל שתמונת הדברים תתבהר - במהלך שמיעת הראות בתיק או בדרך אחרת - פתיחה תהיה הדلت בפני המשיב ליזום הליך לעיון חוזר בעניינו**" (שם, בסעיף 17).

ניתנה והודעה היום כ' בטבת תשע"ז, 18/01/2017 במעמד הנוכחים.

דנה מרשק מרום, שופטת